

היהלוס'

שיחות קודש מאת אדמו"ר שליט"א ביהמ"ד דחסידים ספינקא רחוב דונולו 13-11 בני ברק

הראשית תשפ"ד

בנימה אישית: תחילה נפתח ברעיון הטמון מאחורי עלון זה היוצא עלינו לטובה. הרבי שליט"א הביא בזמנו את המשל הנפלא של היהלום כפי שתוכלו לקרוא בתמצות בפניה הקבועה בסיום העלון בצד שמאל... היהלום הינו 'אבן דרך' יסודית מאוד בכל הנוגע לדרך בעבודת ה'. בהסתכלות חיצונית היהלום הינו 'עוד' אבן, אך ככל שיהיה מלוטש יותר נוכל לראות **דרכו** את האור כפי שהוא 'נשבר' על צורות היהלום השונות. כמו כן הראיה היוזואלית הנכונה והברורה יותר תהיה בדווקא – בחדר חשוך או אז יקרין האור ויהיה ניכר יותר בחושך. כך האדם הינו יהלום דרכו מאיר השי"ת את העולם. האור הרוחני שעובר דרך האדם מקרין על כל סביבתו. וכמו ביהלום שהאור מרוכז יותר במחשכי החדר, כך גם במעברים של האדם ניכר יותר ומוצף אור ה' ומאיר עוד פיסת עולם. כמו כן האור 'נשבר' על היהלום הוי אומר שהשבירה שהיא הפגיעה של קרן האור בחומר הגלם – היהלום, השבירה שהאדם מקבל במעבר היא נקודת הביטול האבסולוטית שאז מתחילה להאיר דרכו. המערכת.

מאור עיניים

(בראשית ד"ה מסכתא יומא הבא ליטהר מסייעין לו.)

מובא בחז"ל 'הבא ליטהר מסייעין לו הבא לטמא פותחין לו'. הקב"ה אמר למשה רבינו – מה זה בידך? ויאמר: מטה! ויאמר השליכהו ארצה וישליכהו ארצה ויהי לנחש... ויאמר אחוז בזנבו ויהי למטה בכפו. ויש לבאר מה רצה הקב"ה ללמד את משה רבינו ע"ה? התורה כותבת לנו '**ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע – ובחרת בחיים**'. הרבה פעמים יש לנו טעות קריטית בהבנת החיים. אדם נקלע לסערת רגשות והוא נוטה מיד להאשים את עצמו במצב שנוצר או לחפש אשמים אחרים, לאחר מכן הוא מלקה את עצמו איך קרה לו כדבר הזה... האמת ניתנת להאמר 'כי שתיים רעות עשה עמי' וכפי המשל הידוע על אותו אדם שהיה צריך לבחור בעונש ולבסוף גם אכל את הדג המקולקל גם קיבל מלקות וגם שילם קנס כספי... ולעניינינו, הקב"ה הוא עשה עושה ויעשה לכל המעשים, ואם זה לא מסתדר לנו זה עדיין לא אומר שזה לא בסדר. 'ובחרת בחיים' – מה הכוונה? הקב"ה אומר לנו, בני היקרים אני שלחתי אתכם לכאן ואני גם ארזתי לכם את החבילות. לכל אחד שמתי בחבילה מה שאני החלטתי. א"כ היכן אנו בתמונה? הקב"ה מצווה אותנו לבחור **בחיים**! לא את החיים אלא בחיים – היינו שאם יאמר אדם לעצמו על המעברים שעובר 'הכל טוב'... הוא משלה את עצמו, ואם יאמר הכל גרוע ביותר הוא מיאש את עצמו, אך הדרך היא לדעת שהקב"ה שהוא חי החיים הוא טמן את הטוב בכל דבר ככתוב '**טוב ה' לכל**' ואף בדבר שלי אישית נראה לא טוב, והעבודה שלי היא להאמין ולחפש ולמצוא את הטוב הזה שנמצא במעבר שאני עובר. וא"כ הבחרת בחיים היינו לבחור בחיים שנמצאים וטמונים בתוך הניסיון והלבוש שנראה לי כרע. המאור עיניים זי"ע מבאר שהקב"ה ברא את העולם עם אותיות התורה [כידוע מאמר הזוה"ק 'הסתכל קוב"ה באורייתא וברא עלמא']. והאותיות הן מא' ועד ת'. הא' היא הכי קרובה למאציל, באות ב' טמונה גם ההשפעה של האות א', וכן הלאה עד האות ת' שבה כלולות כל האותיות ושם החל העירבוב של טוב ורע השייך לעוה"ז. האות ת' רומזת למילה תמים שאז בא העולם לשלימותו. האות ת' אמנם היא הכי רחוקה מהמאציל אך כפי שכבר ביארנו שהיא טמונת בחובה את שאר האותיות א"כ המאציל נמצא בתוך האות ת' אך באופן נסתר, והתפקיד שלנו היא לגלות ולהאיר אותו שם. כל זה כדי להבהיר לנו שאין מצב בעולם שהקב"ה לא נמצא איתנו בכל מקום ודווקא במקומות הכי רחוקים. הקב"ה יכול היה לברוא את העולם באות א' ובכל זאת ברא אותו עם כל הכ"ב אותיות כדי לתת לנו את ההכרה הזו ש'בשבילי נברא העולם'. א"כ כעת נשוב לבאר מה שהקשה הקב"ה את משה רבינו – **מה זה בידך?** כלומר אם אני עושה את הכל מהו התפקיד שלך בעולם? ענה לו משה רבינו – **ויאמר מטה!** כלומר התפקיד שלי הוא להטות כל דבר אליך להאמין שמה שאני רואה בחוץ הוא רק

חיצוני ואתה הקב"ה נסתר בתוכו. כלומר הגעתי להבנה שאני לא יכול לשנות את המצב הנתון, אלא לשנות את ההסתכלות שלי על המצב כלומר, לראות שהמעבר מורכב מטוב ורע אך אם אני אדע שבתוך הלבוש הזה ישנו כח שיכול להחיות אותי, אני יתמקד רק בו! הקב"ה בכוונה תחילה ברא זאת באופן שכזה והטעם כי אם יהיה גם הלבוש יהיה רק טוב, לא יהיה לאדם את הפחד לראות שהקב"ה נמצא שם ומחיה אותו אלא יתמקד בישותו העצמית שבונה לעצמו, ואם יהיה הכל רק רע, לעולם לא נדע מהו טוב, אך השילוב הנמצח של שניהם יחד גורם לאדם מחד לידבק בטוב ומנגד לחיות כל הזמן בפחד שלא לאבד את הטוב ע"י ההתמקדות ברע, ולזכור שהוא רק לבוש. מצד שני אני חייב להתייחס ללבוש שהוא בעצם מגלם את תפקיד הרע, משום שהצד הזה הוא זה שמזכיר לי ומביא אותי בסופו של דבר להתקשרות לבורא, מחמת המצוקה שאני נמצא בה. האור החיים הק' בפרשתנו מבאר על הפסוק '**ותפקחנה עיני שניהם**', מהו ותפקחנה – מכיון שעברו עבירה ועבר המסית המכונה חושך שמחשיך עיני בני אדם נפקחו עיניהם והרגישו כי עירומים הם. היינו כל הלבוש שהקב"ה נותן לאדם הוא כדי שיתחבר אליו, אך אם האדם לא מתחבר ושם על עצמו לבוש נוסף עד שהחטא צריך לגרום לו שמרגיש שיצא מהקדושה והוא כביכול לבד. וזהו הבא ליטהר מסייעין לו, כלומר שהסיוע כבר קיים רק צריך לבוא לשם להאמין כל הזמן בהכרה שזה קיים, אבל הבא לטמא – אין הכוונה שכעת בא לטמא אלא החטא שלו כבר התחיל הרבה קודם כשכבר לא שמע בקול ה' וכעת זו ההזדמנות שמקבל מאת ה' ש'פותחין לו' – כלומר **פותחים ומראים לו את האפשרויות שלו שיחוש בפועל שהוא חייב עזר אלוך ממעל**, ומיד ישוב ויתחבר להשי"ת. ישנו ביאור נפלא מר' אשר זי"ע שמבאר מהו שכתוב בפסוק '**וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל**'... וקשה לכאורה עם ישראל צעקו לה' כבר שנים ורק עכשיו הקב"ה אומר ששמעתי? כתוב בתהלים '**ה' צלך על יד ימינך**', כלומר מה שאני עושה כך הקב"ה מתנהג עימי כמו צל... במקום לשאול 'למה' זה קרה אנו צריכים לשאול 'מה', מה ה' רוצה ללמד אותי בסיטואציה המזדמנת? משה רבינו אמר לקב"ה למה הרעות לעם זה הלא הבטחת לאבות הק' את ארץ ישראל וכעת היכן ההבטחה? אך הקב"ה ענה לו ההבטחה אמנם קיימת אך בל נשכח שיש לעולם הזה מטרר והיא לגלות את הקב"ה בכל דבר, ועדיין עם ישראל עוד לא בשל לתהליך הזה, ארץ ישראל איננה רק זבת חלב ודבש אלא בעיקר ארץ אשר עיני ה' אלוקיך בה מראשית ועד אחרית שנה, ובשביל לחיות בכזו רמה צריך לתת לעם ישראל חיסון מוקדם – '**ועבדום ועינו אותם ארבע מאות שנה**'... זהו החיידק המוחלש שמחדירים לעם ישראל כדי שיהיה להם את המנגנון הזה להילחם בכל פעם שמתעורר הוירוס של מצרים. ולכן היה קושי העבודה שהכביד כדי שעם ישראל יתנו כזו צעקה שבאמת יחפשו את הקב"ה ולא יחפשו איך מסתדרים במצב הנתון... זהו הפשט '**וגם אני שמעתי**' כעת אני שומע גם את מה שהם עצמם שומעים – מה הם שומעים? '**אם אסק שמים – שם אתה**' אותך אנו מבקשים רבש"ע. ובאותו רגע שהקב"ה שמע את נאקתם האמיתית כעת יכולים להיכנס לארץ ישראל בהשקט ובטח שלא ישכחו אף רגע את העזר אלוך שהם חייבים. וע"י האמונה הזו **בבורא אפשר לחצות ימים ונהרות אך ללא האמונה אי אפשר אפילו לעבור את מפתן הדלת!!!** אמר הקב"ה למשה רבינו, כל זמן שאתה תלך עם המטה הכל ילך כשורה, אך ברגע שתעזוב את הדרך באותו רגע המטה ייהפך לנחש... וחוזר חלילה שתשוב לאחוז בזנבו שתדע שאתה חייב את העזר אלוך ממעל מיד יחזור להיות מטה.

אודות היהלום:

הרעיון הטמון ביהלום הינו כאשר נניח אותו בחדר חשוך ונאיר עליו עם פנס רב עוצמה – או אז החדר יאיר בשלל צבעים וגוונים. ככל שהיהלום יהיה מלוטש יותר כך נגלה גוון נוסף שנשבר באופן מופלא על קירות החדר...

כך גם אנו כאותו יהלום, הקב"ה מאיר דרכנו את אורו רב העוצמה – ודווקא בנקודות החושך שבנו – הניסיונות והמעברים, כל אחד מהם הוא ליטוש שמאיר את אור ה' בגוון מיוחד נוסף. בהצלחה.

לעילוי נשמת ולהצלחת:

מזלא טבא וגדיא יאה נשגר בזאת קדם

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ולבנו רה"כ ומכון 'דעת קדושים' ורב דקהילתנו באלעד ת"ו

הרה"צ אברהם איתמר מאיר אביש שליט"א

להולדת הבת תחי' בשעטומ"צ. יה"ר שיזכו לגדלה מתוך נחת דקדושה לבעל תורה ולמצוות וליר"ש מתוך שפע רב ברו"ג

פינת הליטוש

החלק המרכזי בליטוש היהלום הוא כלי הליטוש. ובנמשל היא ה'סיבה'... כשאדם חי עם הסיבה יש לו כלי מינוף אדיר ללטש את היהלום שבו... לחיות עם סיבה = התבוננות בחיי המעשה ובסובב אותנו.

גרמז: סיבה = 77 בגימ'. וכפי שהיה נוהג ר' אשר זי"ע לבאר את הפסוק: 'שבע יפול צדיק וקם' 7 כפול 7 כפול 7... זו בדיוק הסיבה.